

Ifølge bestemmelsens 1. og 2. pkt. skal afgørelser om bortvisning og afgørelser om forbud efter § 3 forkyndes for den bortviste, der samtidig bør vejledes om retsvirkningen af bortvisningen og om adgangen til at kræve afgørelsen prøvet ved retten. Bortvisningen får virkning fra forkyndelsestidspunktet, og samtidig begynder fristen på 14 dage for indbringelse af afgørelsen at løbe. Forkyndelse vil i de normalt tilfælde, hvor den pågældende er anholdt og befinder sig på politistationen, kunne ske i umiddelbar tilslutning til, at afgørelsen træffes. Den retlige efterprøvelse iværksættes ved, at politimesteren (politidirektøren) indbringer sagen for retten, når den bortviste anmoder herom. Politimesteren (politidirektøren) skal snarest muligt og inden 24 timer fra modtagelsen af anmodningen indbringe sagen for retten. Med forelæggelsen, der eventuelt kan ske på en særlig blanket, bør følge kopi af afgørelsen og rapportmaterialet.

Indbringelse skal ske for byretten på det sted, hvor boligen findes.

Bestemmelsens 3. pkt. indebærer, at samme regler gælder for afgørelser om forlængelse af bortvisningen truffet i medfør af lovforslagets § 5, stk. 2, 2. pkt.

I stk. 4 fastslås det, at en anmodning om domstolsprøvelse ikke har opsættende virkning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Bestemmelsen pålægger den bortviste, der kræver afgørelsen indbragt for domstolene, en pligt til over for politiet at oplyse en adresse og et eventuelt telefonnummer, hvortil indkaldelse til retsmøde kan meddeles. Oplysningen skal gives senest samtidig med anmodningen om indbringelse for retten. Når meddelelse om retsmødet er givet til den adresse eller det telefonnummer, som den bortviste har oplyst, er en egentlig forkyndelse ikke nødvendig.

Reglen i § 7 skal først og fremmest sikre en praktisk og hensigtsmæssig fremgangsmåde ved indkaldelse til retsmøde i forbindelse med domstolsprøvelse efter lovforslagets § 6.

Politiet bør dog så vidt muligt søge indkaldelsen foretaget, mens den bortviste i forbindelse med forkyndelsen er til stede, typisk mens den pågældende stadig befinder sig på politistationen. Dette kan ske ved, at politiet ved telefonisk henvendelse til retten søger retsmødet berammet med det samme, således at tidspunktet straks kan meddeles til den bortviste.

Retsvirkningerne af den bortvistes udeblivelse fra retsmødet er nærmere reguleret i den foreslåede § 9, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til varetagelse af den bortvistes interesser under sagens behandling for retten foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, en regel om obligatorisk advokatbeskikkelse for den bortviste, når den pågældende ønsker sagen indbragt for retten. Reglen er navnlig begrundet i indgrebets karakter og den særlige og hurtige procesform. Advokatbeskikkelsen bør så vidt muligt ske samtidig med indbringelsen for retten og berammelsen af retsmødet. Den beskikkede advokat har samme beføjelser som en forsvarer i en straffesag, jf. *stk. 1, 2. pkt.*

Stk. 1, 3. pkt., fastsætter, at der med hensyn til salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder de samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741. Spørgsmålet om, hvem der endeligt skal afholde omkostningerne til den beskikkede advokat, er nærmere reguleret i lovforslagets § 9, stk. 5.

Stk. 2, 1. pkt., regulerer adgangen til underbehandlingen af en bortvisningssag at beskikke en bistandsadvokat for den forurettede. Forurettede vil som udgangspunkt ikke være direkte inddraget i processen ved retten, og beskikkelse kan efter bestemmelsen derfor kun ske i de tilfælde, hvor den forurettede undtagelsesvis skal afgive forklaring i retten, jf. lovforslagets § 9, stk. 3.

I en række tilfælde vil der sideløbende med bortvisningssagen skulle behandles en straffesag mod den krænkende part. Når der i sådanne tilfælde efter reglerne i retsplejelovens kapitel 66 a beskikkes advokat for den forurettede i straffesagen, forudsættes det, at bistandsadvokaten også vil have mulighed for at yde forurettede en vis bistand i forbindelse med behandlingen af bortvisningssagen, herunder deltage i de afhøringer af forurettede hos politiet, der naturligt vil tage sigte på begge sager. I tilfælde af afhøring i retten vil det således være unødvendigt at foretage særskilt beskikkelse i relation til bortvisningssagen.

Stk. 2, 2. pkt., fastlægger den beskikkede bistandsadvokats beføjelser i forbindelse med behandlingen af bortvisningssagen, kompetencen til at foretage beskikkelsen samt hvorledes der skal forholdes med hensyn til salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat. Det følger således af bestemmelsen, at reglerne i retsplejelovens §§ 741 c-e om beskikkelse af bistandsadvokater i forbindelse med straffesager finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.